

VÄÄRÄ SOTASTRATEGIA

Väinö Hotti

Todellinen Jumala – todellinen Perkele

Aikamme suuri ongelma on **elävän** Jumalan ja **elävän** Perkeleen katoaminen. Tähän liittyy myös todellisen **Jumalan pelon** häviäminen. Raamattu tuo esiin nämä molemmat henkivallat yhtä realistisina. Ehkä tänään puhutaan enemmän elävästä Jumalasta kuin Perkeleestä. Entä jos tilanne on se, että Saatana on hävitetty näyttämöltä, mutta että se yhä pitää kaikkia naruja käsissään!?

Jeesuksen elämää ja ylösousemusta on syytä korostaa. On syytä muistuttaa myös siitä, että ristillä **murskattiin käärmeen pää**. Mutta on väärin opettaa, että Saatana oli kokonaan kuvioista poissa. Näin tapahtuu, jos ylen määrin palvotaan **Jumalan läsnäoloa**. Tällöin Saatana häivytetään kokonaan näköpiiristä. Voi niitä hurmahenkiä, jotka tänään juhliivat Saatanan peijaisia; he ovat pahoin harhautuneet! Tämä ei ole realismia. Saatana elää – tosin enää ”henkitoreissaan”. Mutta pää murskautuneenakin se toimii suurella innolla ihmisielujen kadotukseksi. Sen lopullinen tuhoutuminen on vasta edessäpäin:

”Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne **pitäen suurta vihaa**, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” (Ilm.12:12).

”Ja perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti” (Ilm.20:10).

Paholaisen todellisuus

Lutherille oli paholainen realiteetti: *”Minä tunnen pirun hyvin...minä olen syönyt hänen kanssaan monta vakallista suolaa.”*

1. **JUMALA OMPI LINNAMME JA VAHVA TURVA AIVAN, ON MIEKKAMME JA KILPEMME AJALLA VAARAN, VAIVAN SE VANHA VAINOOJA, KAVALA, KAUHEA, ON KIIVAS KIUKKUINEN JA JULMA, HIRMUINEN. VAIN HERRA HÄNET VOITTA.**
2. **ON TURHA OMA VOIMAMME, VÄÄRYYDEN VALTAA VASTAAN. ME TURMAN VALLAT VOITAMME HERRASSA AINOASTAAN. HÄN, KRISTUS, KUNINGAS, ON VOITONRUHTINAS, LYÖ JOUKOT HELVETIN, NE TALLAA JALKOIHIN, JA VOITON MEILLE SAATTA.**
3. **MAAILMA VAIKK` OIS TÄYNNÄNSÄ, PIMEYDEN ENKELEITÄ, PÄÄLLEMME SYÖSTEN PÄÄNÄNSÄ, HE EIVÄT VOITA MEITÄ. NE RAIVOTKOHOT VAAN, JA SYÖSKÖÖT KIUKKUAAN, NE SAANEHET JO ON HERRALTA TUOMION. YKS SANA HEIDÄT KAATAA.**
4. **SE SANA SEISOO VAHVANA, HE EI VOI SITÄ KESTÄÄ. KUN KANSSAMME ON JUMALA, KEN MEILTÄ VOITON ESTÄÄ. JOS VEIS HE HENKEMME, OSAMME, ONNEMME, NE HEIDÄN OLKOHON, VAAN MEIDÄN IÄT ON, JUMALAN VALTAKUNTA.**

Paavali kirjoittaa: **”ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat”** (2. Kor.2:11).

Pietarille Perkele oli elävää todellisuutta. Olikohan Pietarin ajan kristityiltä unohtunut ”Perkeleen läsnäolo”, kun hän näki tarpeelliseksi huomauttaa tästä puolesta? Vaaniiko Suomen kristityitä tänään sama tauti?: **”Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä”** (1. Piet.5:8).

Paholainen mainittava nimeltä

Jos paholainen on ainoastaan kirosanana huulilla, silloin ei ole asiat kunnossa. Meidän on nähtävä paholaisen ”monet kasvot”, sillä se eri muodoissaan pettää sekä suruttomat että uskovat. Jo paratiisissa Saatana esiintyi ”valhepuvussa”, käärmeenä. Ilmestyskirjassa se on muuttunut SUUREKSI LOHIKÄÄRMEEKSI! (Ilm.12).

”Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi” (2. Kor.11:14).

Luther tunsi MASENNUKSEN PERKELEEN. Lisäksi meidän on syytä mainita: AHNEUDEN PERKELE, KATEUDEN PERKELE, LAHKOPERKELE jne.

Individualismi

Tänään elämme yksilön korostamisen aikaa aikaa. TV7 ja Radio Dei tuovat tämän esille hengellisellä puolella. Yksilölle annetaan tilaisuus tuoda esille ”omaa oppiaan”. Julistajat eivät palaa menneisiin aikoihin eivätkä harrasta oppi-isiä. Heillä on oma tuore sanomansa. Samalla me elämme hektisesti tätä päivää:

”Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan” (Apt.17:21).

Aikamme julistajat ovat sanoutuneet irti juuristaan siitä huolimatta, että meillä on Raamatun kehotus:

”Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa” (Hebr.13:7).

Entiset pyhät voisivat toimia arvokkaina **neuvonantajina**. Tämän päivän uskova on kuitenkin ylpeä ja itseriittoinen. Hän ei tarvitse vanhojen pyhien ohjeita. Tämä vie kuitenkin harhaan! Vanha suomalainen sananlasku sanoo: *”Mitä useampi kokki, se huonompi soppa.”* Tässä siis hylätään avustajat. Mutta hengellisessä elämässä on toisin, neuvonantajat ovat arvokas apu ja hyödyksi päämäärän saavuttamiseksi. Myös sodankäynnissä on neuvonantajilla oma tärkeä paikkansa!

”Missä ohjausta ei ole, sortuu kansa, mutta neuvonantajain runsaus tuo menestyksen” (Snl.11:14).

”Hankkeet sortuvat, missä neuvonpito puuttuu; mutta ne toteutuvat, missä on runsaasti neuvonantajia” (Snl.15:22).

”Neuvokkuudella näet on sinun käytävä sotaa, ja neuvonantajain runsaus tuo menestyksen” (Snl.24:6).

Auktoriteettien halveksiminen

Hengellisellä kentälläkin tämä on ilmeistä. Raamatun neuvot tällä kohden ovat selkeät:

”Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne” (Room.12:10).

”Vaan joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne” (Matt.23:11).

Kukaan ei tänään halua soittaa ”toista viulua”. Kaikki haluavat olla ”vääpeleitä”, tiililöitä, muromia, saarnivaaroja ja ”piällysmiehiä”. Kaikki haluavat perustaa ”oman showsa”. Tästä on seurauksena seurakunnan lisääntyvä sirpaloituminen – Saatanan iloksi. **Tämä on lahkolaisuutta ja oikean seurakunnan irvikuva.** Tänään seurakunnan leimaa markkinahumu ja kilpailumentaliteetti: 1. Kilpalaulanta. 2. Kilpakosinta. 3. Kilparahastus.

Puukkojunkkarit

Pohjanmaalla tunnettiin aikoinaan sotaisat miehet, ”puukkojunkkarit”, jotka toimivat väkivaltaisesti sekä arjessa että juhlassa. Suomalainen on kristillisyydessäänkin sotaisa. Alkuseurakuntalaisista sanottiin: ”Katsokaa, kuinka he rakastavat toisiansa.” Tämän päivän kristityistä voitaneen sanoa: ”Katsokaa, kuinka he raatelevat toisiansa.” Vallitsee ”kaikkien sota kaikkia vastaan”. Tässä ei tietenkään puukot heilu, vaan kaikki tapahtuu ”jumalisuuden varjolla” ja ”me yksin oikeassa” – hengessä.

”Riita näyttää usein sammuttavan meikäläiset herätykset. Suomalainen on riitaisa – hengellisyydessäkin. Se päättää siunauksenkin tappeluun” (Niilo Tuomenoksa).

Tokihan tässäkin saadaan malli Raamatusta, galatalaisilta: **”te purette ja syötte toisianne”** (Gal.5:15).

Kyllähän kristityn tulee myös sotilastaidot oppia ja hallita. Virrentekijä runoilee: *”Sodassa täytyy täällä, ain olla Hengessä, vaan se on voiton päällä, ken sotii Herrassa.”*

Jumalan sota-asu puuttuu

”Tappion kärsii se, joka lähtee Herran sotaan omin voimin ja kyvyin. Mielelön taisteluun aseitta lähtee. Silti on leikkipyssyllä ampujia paljon Herran sodassa” (Niilo Tuomenoksa).

”Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta” (Ef.6:10-18).

Väärä kohde

"Niin Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin. Ja Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Täytyypä pukeutua tuntemattomaksi, kun käy taisteluun; mutta ole sinä omissa vaatteissasi". Ja Israelin kuningas pukeutui tuntemattomaksi ja kävi taisteluun. Mutta Aramin kuningas oli käskenyt sotavaunujensa päälliköitä sanoen: "**Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, olkoon alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa**" (2. Aik.18:28-30).

Uskovien taistelu kohdistuu väärin ja tuottaa siksi "vesiperän".

"Mutta muutamat heistä sanoivat: "Beelsebulin, **riivaajain päämiehen**, voimalla hän ajaa ulos riivaajia". Toiset taas kiusasivat häntä ja pysyivät häneltä merkkiä taivaasta.

Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, ja talo kaatuu talon päälle. Jos nyt saatanakin on riitautunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tehän sanotte minun Beelsebulin voimalla ajavan ulos riivaajia. Mutta jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Sentähden he tulevat olemaan teidän tuomarinne" (Luuk.11.15-19).

"BEELSEBULIN nimi eroaa vain vähän BAALSEBUBISTA, Ekronin jumalan nimestä, joka merkitsee "kärpäsherraa" (jumalaa, joka suojelee kärpäsiä) (Aapeli Saariso, Raamatun sanakirja, 142).

Kun uskovien pitäisi keskittyä taisteluun "kuningasta" (Perkelettä) vastaan, he sen sijaan innostuvat jahtaamaan "kärpäsiä" (kiistelevät kastetavasta yms. kehällisistä asioista). Tällä menettelyllään uskovat kärsivät kirvelevän tappion ja tuottavat sen sijaan suurta mielihyvää KÄRPÄSTEN HERRALLE!

"Päämiesnä vihollisilla On saatana. Se pettää valheillansa, Menonsa kauniiks peittelee, Teeskentelee, Pyydystää pauloillansa. Näin monilla Hän juonilla Mua väijyyppi Ja pyytääpi Valtaansa väsymättä" (Vvk 366:1).

RAAMATUN ESIMERKKEJÄ

1. DAAVID

Daavid kävi rohkeasti ylivoimaista vihollista Goljatia vastaan:

"Mutta Daavid sanoi filistealaiselle: "Sinä tulet minua vastaan miekan, peitsen ja keihään voimalla, **mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin nimeen, Israelin sotajoukon Jumalan, jota sinä olet häväissyt**. Tänä päivänä Herra antaa sinut minun käsiini, ja minä surmaan sinut, katkaisen sinulta pään ja annan filistealaisten sotajoukon ruumiit tänä päivänä taivaan linnuille ja metsän pedoille; ja kaikki maat tulevat tietämään, että Israelilla on Jumala. Ja koko tämä suuri joukko tulee tietämään, ettei Herra anna voittoa miekan eikä keihään voimalla; sillä sota on Herran, ja hän antaa teidät meidän käsiimme." Kun filistealainen lähti tulemaan ja lähestyi Daavidia, niin Daavid juoksi nopeasti sotarintaan filistealaista vastaan. Ja Daavid pisti kätensä reppuunsa ja otti sieltä kiven, linkosi ja satutti filistealaista otsaan, niin että kivi upposi hänen otsaansa, ja hän kaatui maahan kasvoillensa" (1. Sam.17:45-49).

2. JEESUS

Jeesuksen ristinkuolemassa keskeisin asia oli **käärmeen pään murskaaminen**:

”Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: ”Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi. Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; **se on polkeva rikki sinun pääsi**, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän” (1. Moos.3:14,15).

Rukoustaistelu

Kun me taistelemme ”vääryyden valtoja vastaan”, on tärkeää muistaa, että vastustajamme on väkevä. Meillä on kuitenkin joku, joka on Saatanaa väkevämpi. Me saamme rohkeamielisesti asettua itse KUNINGASTA vastaan toisen vielä mahtavamman KUNINKAAN nimissä.

”Kun väkevä aseellisena vartioitsee kartanoaan, on hänen omaisuutensa turvassa. Mutta kun **häntä väkevämpi** karkaa hänen päällensä ja voittaa hänet, ottaa hän häneltä kaikki aseet, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin” (Luuk.11:21,22).

Meillä on oikeus pyytää **Jeesuksen nimessä** voittoa ”väkevästä”. Meille on luvattu voitto:

”Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!” (1. Kor.15:57).

”Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet sen, joka on paha” (1. Joh.2:13).

”Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa” (1. Joh.4:4).

”sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme” (1. Joh.5:4).

”Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti” (Ilm.12:11).